

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 25.01.1963, sp. zn. 5 Tz 52/62, ECLI:CZ:NS:1963:5.TZ.52.1962.1

Číslo: 32/1963

Právní věta: Protiprávní dispozice penězi prodejny za účelem zakrytí manka zakládá trestný čin poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 136 odst. 1 písm. b) tr. zák. a nikoli rozkrádání tohoto majetku podle § 132 odst. 1 písm. b) tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 25.01.1963

Spisová značka: 5 Tz 52/62

Číslo rozhodnutí: 32

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Adhezní řízení, Náhrada škody, Odpovědnost za schodek na svěřených hodnotách, Poškozování majetku v socialistickém vlastnictví, Rozkrádání majetku v socialistickém řízení, Zákaz činnosti

Předpisy: 140/1961 Sb. § 49
§ 132
§ 136 141/1961 Sb. § 228

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 32/1963 sb. rozh.

Protiprávní dispozice penězi prodejny za účelem zakrytí manka zakládá trestný čin poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 136 odst. 1 písm. b) tr. zák. a nikoli rozkrádání tohoto majetku podle § 132 odst. 1 písm. b) tr. zák.

Uložit obžalovanému v adhezním řízení povinnost nahradit škodu, může soud jen tehdy, odsuzuje-li ho pro trestný čin, kterým tuto škodu způsobil.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu z 25. ledna 1963 - 5 Tz 52/62)

Rozsudkem okresního soudu v Pardubicích byli obžalovaní A. a L. uznáni vinnými trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. b) tr. zák. a odsouzeni k trestu odnětí svobody každý na 8 měsíců podmíněně a podle § 228 odst. 1 tr. ř. byli uznáni povinnými zaplatit poškozenému LSD Jednota Pardubice škodu ve výši 5044,- Kčs do 15 dnů. Trestného činu se

podle tohoto rozsudku dopustili tím, že oba jako vedoucí prodejen LSD - jednoty prováděli krácení tržeb, kterými se kryli vzájemně manko na svých prodejnách vzniklá, a to tak, že dne 27. 9. 1961 dala L. z tržby své prodejny částku 5100,- Kčs na úhradu manka vzniklého na prodejně jejího manžela A. v Srchu, o čemž on věděl a za krátkou dobu ji tuto částku vrátil tak, že ji opět odčerpал ze své tržby. Dne 24. 4. 1962 A. poslal z tržby na své prodejně na účet L. ve Starých Ždánicích částku 4900,- Kčs, kterou bylo její manko částečně kryto.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané generálním prokurátorem tento rozsudek v celém rozsahu zrušil a okresnímu soudu v Pardubicích uložil, aby ve věci znova jednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Okresní soud učinil na základě provedených důkazů správná skutková zjištění, avšak tento skutek nesprávně kvalifikoval.

Obžalovaní oba protiprávně disponovali finančními částkami z prodejen, kde byli vedoucími za tím účelem, aby zakryli manko, které by inventurou bylo odhaleno. Jejich úmysl směřoval také výhradně k zakrytí manka, neboť částky dané k zakrytí manka opět vrátili na svoji prodejnu. Toto jednání zmařilo uplatnění pohledávky LSD Jednoty v Pardubicích, z titulu manka, neboť osoby provádějící inventuru do výše vložených částek nezjistili skutečné manko na prodejnách obžalovaných. Zjištěné jednání zakládá trestný čin poškozování majetku v socialistickém vlastnictví podle § 136 odst. 1 písm. b) tr. zák. a nikoli rozkrádání tohoto majetku podle § 132 odst. 1 písm. b) tr. zák. Okresní soud tím, že nesprávně skutek kvalifikoval jako rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví, porušil zákon v obou uvedených ustanoveních.

Přes tyto manipulace s tržbami bylo při poslední inventuře u odsouzené L. zjištěno manko ve výši 5944,- Kčs. Vznik tohoto manka nebyl v průběhu trestního řízení objasňován, manko nebylo ani předmětem obžaloby, a přesto rozsudkem okresního soudu byli oba obžalovaní zavázáni k náhradě škody za toto manko. Došlo tudíž shora uvedeným rozsudkem okresního soudu k porušení ustanovení § 228 tr. ř., neboť podle tohoto ustanovení trestního řádu okresní soud uloží obžalovanému nahradit škodu jen tehdy, odsuzuje-li ho pro trestný čin, kterým tuto škodu způsobil. V daném případě však byla škoda spáchána jiným jednáním, než pro které byli oba obžalovaní odsouzeni. Ve Starých Ždánicích šlo o prodejnu, kde byla kolektivní hmotná odpovědnost, jednak vedoucí L. a dále prodavačky P. Zjištěné manko, jehož příčina není známa, bylo také mezi tyto dvě hmotně odpovědné osoby rozděleno podle zák. č. 71/58 Sb. Účast odsouzeného A. na tomto manku nebyla žádná, protože na prodejně, kde manko bylo zjištěno, obžalovaný A. nepůsobil. Rozsudkem okresního soudu v Pardubicích byl proto porušen zákon v ustanovení § 228 odst. 1 tr. ř.

Byl proto napadený rozsudek zrušen v celém rozsahu.

Okresní soud musí po novém projednání zjištěnou trestnou činnost znova projednat a rozhodnout. Při ukládání trestu musí pak přihlídnout k tomu, že oba obžalovaní zneužili svého povolání vedoucích prodejen v socialistickém obchodě a uvážit, zda není na místě uložit trest zákazu činnosti podle § 49 tr. zák.